

210/53

27 - 56

Sacrum Nuptiale

49.

CHRISTOPHORI

STUBNERI,

secundum Sponsi;

&

Leetissima, pudicissimaq; Virginis

MARTHÆ TUNCKELIÆ,

Viri prestantissimi

Dn. JOACHIMI TUNCKELII (p. m.)

civis in Republ. GorL. primarii, relictæ
filix, Sponsæ,

GORLICII

a. d. 22. Novemb. Anno 1621.

Amicorum & fautorum votivis
acclamationibus honoratum.

Johannes Rhamba ibidem
excudebat.

BN. 9046049

Marthula, quam sibi Christophorus jugat omi-
(ne dextro,

Participem curæ, participemq; laris,
Luce simul satagat curæ & caligine in ipsâ,
Collapse & veniat fida columna domûs.

M. E. C. R.

Dn. CHRISTOPHORO STÜBNERO,
secundùm Sponso, S.

Expertus magno, STÜBNERE, dolore fuisti,
In viduo quid sit delituisse toro.

Est miserum, vitæ sine compare ducere vitam,
Auxiliūq; inopem, consiliūq; simul.

Dimidium vidua est hominis, viduusq; vicissim:
Si cadit alter ab his, spesq; salusq; cadit.

Nam vidui aut viduæ vitæ est hoc: quod solet esse
Avulsa à membris dextra, humerisq; caput.

Stat, STÜBNERE, tuæ melior sententia menti:
Namq; malo huic medicas vis adhibere manus.

Eligis ergo tibi præstanti corpore Nympham,
Insignem formâ, moribus atq; fide.

Famq; querelarum statuetur meta tuarum,
Dum petit amplexus pulchra Puella tuos.

Sarciet illa tori, quam passus es antè, ruinam:
Auxilioq; aderit, consilioq; tibi.

Vivite, uterq;, diu, vel seros Nestoris annos:
Regnet ἐπὺς thalamo: sed procul absit ἐπίς.

Eadem Germanicè pro sexu
fœmineo.

Widwen Stand wie mühsam er sey /
Ihr / Stübner / habt erfahren frey.

Elend ist's Leben ohne Weib /
Ohn Rath vnd Hülff sein solche Zeit.

Ein halber Mensch ein Widwer ist/
All Trew ist weg zur selben frist.
Ist ihm gleich abgehawn sein Hand/
Odrs Haupt/ so er ist ohn Ehlich Band.
Herr Stübner/ ihr abr macht es gut/
pfllegt Rath/wolt sehen/wie man ihm thut.
Ihr euch außleßt ein Jungfraw schon/
An Form/Sitten/Grömkeit ein Kron.
Alls Trawren nimpt mit Euch ein End/
Ein schön Jungfraw in Arm ihr nembt/
Die wird den Schaden ersetzen gar/
Mit Hülff Euch bestehn gar viel Jahr.
Lebt glücklich / lebet lange Zeit/
Die Lieb regier/weich Zanck vnd Streit.

Optima quæq; apprecatus faciebat

Gregorius Richterus Gorlicius Senior,
Minister Ecclesiæ patriæ primarius.

Ad Dn. Sponsum.

T Unckeliam Stübnerus amat: Venus ipsa latebras
Quærit, & obscurâ ludere nocte solet.
Quæ tacitè in tenebris patras, Stübnerè, videnda
Luce palàm decimo pufio mense dabit.

Gregorius Schönius D.

Ad Dn. Christophorum Stübnerum;
iterùm Sponsum.

S E U longum gemmat a decemplicis orbita cœli
Circum axem rapitur, motibus acta suis:

Et

*Et terra, in mediâ rerum regione locata,
Stat, motus exsors, undique cincta mari:
Seu rota vastâ poli, nullo tibicine fulti,
Dæmone stat cessans non agitante suo:
Et terræ moles onerosa rotatur in orbem:
Nil stabile in mundo perpetuumquæ vides.
Rectè ergò, Stübnerè, facis, quòd, conjuge functâ,
Uda hæud perpetuis lumina das lacrimis.
Ne quidquam defles vitali lumine cassam:
Quod mutare nequis fortiter ipse feras.
Rectè etiam, Stübnerè, facis, quòd, conjuge raptâ,
Collapsas sat agis rursùm animare faces.
Sic rerum series mundiquæ renascitur ætas,
Sic redeunt iterum, quæ cecidère prius.
Orta cadunt, humana ruunt: si fortè perennat
Quidquam, solus amor conjugus esse potest.
Hunc, precor, hunc, Deus, hunc transfunde in pectora
Hic fac in utraque sorte perennet amor. (Sponsùm;
M. Elias Theodorus.*

HAc luxisse tenus fata immatura prioris
Conjugis, & viduæ tædia longa domus,
Sit Stübnerè satis. Jam fas nova necere vincla:
Et versare novas per nova festa faces:
Fas viduum mutare torum; ductâq; novellâ
Conjuge desertam fas reparare domum.
Fata secunda precor; magis & diuturna: secundus
Duret ut hic pariter nomine reg; torus.
M. Johannes Ludovicus.

Vix quis homo vivet, cui vis abscondita amoris:
Si tamen est, satis hunc fabula sola docet.
Optio cum Paridi inter numina terna Dearum
Esset, qua formâ vinceret una duas:
Pomum quæq; volens, & formosissima haberi,
Judicium Paridis munere quæq; petit.
JUNO spondet opes: Pallas Sapientiam & artes:
Fœmellam pulchram spondet amica Venus.
Sed nec regna movent, nec doctæ gloria mentis:
Præ reliquis Paridem pulchra puella movet.
Proclamat: Venus est pulcherrima sola Dearum:
Pomum sit Veneri, pulchra puella mihi.
Tam valet unus amor doctrinam vincere opesq;
Quem non vincat amor, vivat an ullus homo?
Sic neq; tu Cypridos potuisti avertere tela;
Usq; adeo fortis Diva, puerq; Dea,
Ne tamen hic pudeat Te non vicisse: pericla
Cuncta alia est laudi vincere posse virum.
Hic laudi est vinci: Veneris victoria cœlum
Auget: & hic vinci vincere credit homo.
Vicerit ergo Venus; quam Tu tamen usq; volebas,
Vicisti Sponsam: parta trophæa cape.
Quodq; tuo thalamo potui, placet addere votum:
Sponsâ cum victâ vive valeq; diu.

Amore jussus gnesio Tibi mi Stübner,
scribb. Lips. L. meritoq;

M. Johann Hartranft Collegii
Mariani Collegiatus.

Felix illa domus, soboles pia nascitur in quâ,
Felix, quæ talem, Mater & ipsa, parit.
Sed geminam partu quæ prolem gignit in uno,
Anne magis felix illa vocanda venit?
Hac quod **JOVA** velit te prosperitate fruisi,
Inversum Sponsæ nomen, id omen habet.
Martha tibi primùm, Sponso, dùm Martha secundùm
Nomine **MARTHA** tibi req̃, secunda datur.
Hinc tædis precor ergò tuis, tua fiat ut olim
Sponse domus **RAMATH, MARTHA** marita **THAMAR.**
benè precat, facieb.

Petrus Scorler Gorlic.

Jocus Nuptialis.

Deliras Brumæ quod tempore, veris amani
Spreto, connubii vincula sancta petis.
Nonne esset satius Veri postponere Brumam,
Sponsus ubi Sponsæ basia mille dares?
Floribus amissis lugent sua rura puellæ,
Dum cœlum Boreæ spirat ab axe nives.
Sed præstat Brumæ vernos postponere flores,
Temperiemq̃ auræ conciliare toro.
Ignibus ignem addit, calidosq̃ calore calores,
Æstatis cumulat noxius ille calor.
Hybernas sed Sponsa scit abbreviare tenebras,
Triste fugare gelu, membra calore fovens.
Dum Sponsi tepidis arctè defixa lacertis,
Basia mille rapit, basia mille refert.

Ergò

*Ergo sapis, Bruma quod frigore, Veris amani
Spreto, connubii vincula sancta petis.*

Euryalo suo misit Lipsiâ

M. Petrus Wirth.

Ad Lectum Conjugalem.

E Brie deliciis STÜBNERI Lectule, nomen
Militia Veneris cum daret ille suum:

Hac deserta tenus vidua vadimonia noctis,

Vinclaq; textoris passus araneoli;

Nunc iterum amplexu fatus felice calebis,

Et fœdi perdes textile vermis opus,

Nunc, dum pugnaces hyemi præludere venti,

Et terra certant fingere caniciem.

Omnia dum Boreæ metuunt inamabile frigus:

Tu focus speras ignibus esse novis.

Haud temerè est. imò planum est. mirabimur, ulli

Si plus autumnus vere placere potest?

Autumnus potior veris genialibus auris,

Cuncta velut primis integra principiis.

Ver pingit gemmas, autumnus ditior uvas:

Res hîc, spes illic: hæc habet, illa putat.

Ver Sponsi Sponsa est: post Idus fortè novenas

Aptius autumnus fertile nomen erit.

Gregorius Richter Jun.

A Tenebris quod fortè, vel à caligine Sponsa
Cognomen ducit, Sponse perite, suum.

Non

*Non obscura rei, certum est, documenta figurat;
Viribus ingenii pendere ut ipse potes.*

*Nam cupit in tenebris, cupit in caligine Sponsa,
Ut Sponsus, quod amet, quærat & arripiat.
Christophore ergò tuam ferventi quære calore,
Martham: Sic tenebræ præmia digna ferent.*

Abraham Nicius.

STUBNERO nubit Tuncelia: currite versus,
Et nova conjugibus carmina ferte novis:
Quæ votum teneant in se: quæ fausta precentur;
Ad limen ducant & bona cuncta domûs.
Alme DEUS, casti qui Fundus & Autor amoris,
Da, rogo Te, nuptis prospera quæq; novis.
Nil intercedat, quod amorem vertere possit:
Illum sed veniat quod stabilire queat.
Hoc est, ut brevibus dicam, Concordia regnet.
Hæc ubi Diva habitat, cuncta ibi dona habitant.

Johannes Major Scholæ GorL.
Collega.

MUnus Apis, Turtur, Amaranthi flosq; novellis
Sit Sponsis. Etenim munera ferre decet.
Sicut Apis nullo vexata libidinis æstu
Fungitur officio gnæviter usq; suo.
Non secus incumbat semper mens casta labori
Legitimi servans jura sacrata tori.

B

Et

Et veluti Turtur concors cum compare vivit,
Haud Venerem renovans orbis amore semel.
Sic quoque concordēs thalamo vivetis eodem;
Una salus vobis, mens sit & unus Amor.
Utque virescentes flores Amaranthus in agris,
Semper habet nunquam languida membra trabens;
Sic decus eximium veræ pietatis amore,
Flagrantum floret perpetuoque viget.
Hæc cape: quæ veniunt tibi, dilectissime Sponse,
Pectore de puro, hæc munera, Sponsa, cape.
Sic vos æternum Numen, vestrasque beabit
Tædas, & tandem cœlica regna dabit.

Paulus Gebhard Scholæ Collega.

I Mbriferæ tandem lacrymarum ceditæ nubes:
Læticiæ dare vela juvat, dare júbila, plausus:
Memnonis amplexu Stubnero clarior exit
Mundi oculus, totam collustrans lampade terram,
Ferte maritales, mox ferte, incendite tædas.
Nam Neonymphus Acidaliis fert tempora rursus
Cincta rosis, properatque faces iterare jugales.
O bene! Cyprigena hos Stubnero suggerit ignes,
Ex uno geminos statuens celebrare triumphos.
Junxit ei Martham vis Cypria, ademit eandem
Vis fati, sed nunc viduati damna cubitis
Ulta, aliam lecti socialis in aurea jungit
Fœdera, quo tristes expellat pectore curas.
Nescia quid fausti nomen designet, adempta est
Martha

Martha tibi, Martha reperis in fœdera cosiam.

Illi buic par pietas, par dexteritasq̄, fidesq̄,

Par virtus, moresq̄, pares, paria omnia mentis.

O damnum benè sarcitum, ô quoq̄ tristia cuncta,

Versa benè, oq̄, vices placidâ tibi mente ferendas.

Ergò Jovæ gratus, missum hoc cape munus Olym-

Ultere sorte tuâ felix in Virgine Sponse, (po:

Ultere quando libet, Pelago seu tingat Ibero,

Seu fuscis iterum nitidos extollat ab Indis,

Sol Phaethontis equos: prodest Venus utraq̄, Sponsis

Sera voluptati, sed matutina saluti est.

Quandocunq̄ libet, Veneri consuesce, sed audi,

Quæ præcepta notes: Sponsa sua solvere promptus,

Sume, Cydon Cretæ quod nobis mittit ab oris,

(Non mea prudentis sunt aurea jussa Solonis)

Mali dimidium, sed mandat cætera Sponsa.

Sic vos perpes amor junget, sic gratia constans.

Quem jocus inceptat, quam blandimenta favorem.

Conciliant thalamo, quo vis est firmior ære.

A L I U D.

Lux in tenebris.

Nocte sub amplexus Sponso ruitura virago,
Fulgeat in tenebris lucis ad instar, ajunt.

Tunckeliana ferat mediâ ne luce tenebras,

Ne sit nocte magis lux tibi densa, cave.

Non erit atra tibi lux fulgentissima quævis,

Si lucem Cyprius subdere cesset amor,

*Lux erit alma tibi nox vel densissima quævis,
Blandus ubi flammæ subdere pergat amor.
Pergat amor seu nox, seu lux, amplectere Sponsam,
Nil oberit captis omen inane tuis.
Fulgida lampas erit totâ tibi luce dierum,
Noctæ tuæ radians Tunckeliana toro.*

Johannes Hoffman S. C.

*Cuncta queunt vinci, cunctis inventa medela
Morbis: sed Veneris qui spicula vincere possit,
Nullus erit. Tanta est vis & violentia amoris.
Adversus tanti stimulantia semina morbi,
Ipse Sator rerum omnipotens in sevit amoris
Semina pectoribus. Sed cur intensior usq;
Alterius sexus amor est? quia Jovæ volebat,
Humanam augeri ventura in secula prolem
Diversi sexus per corpora bina. Puella
Fortior hinc amor est, ita amoris vincitur ardor.
Quid mirum est igitur duri Te spicula amoris
Exuperasse? Tuæ quoniam est ea gratia Sponsæ:
Ut si posset amor vitari, forsitan illa
Cogeret haud ut ames: vis insita suadet amorem.
Sed victum esse juvat: victus quia vincit amorem
Vincentis: faustum quod creditur esse duellum.
Victus es & tua Sponsa: igitur confidite victi:
Concordesq; animis ad secula vivite multa.
Gaudia nil turbet, nil gaudia vestra moretur,
Fœcundum cingat thalamum numerosa propago.*

Mauritius Möller Francus.

S Alvete amoris germina mutui,
In conjugali vivite vinculo
Sed faustiter, feliciori
Fœdere perpetuo ligati.

Proferte amoris germina mutui,
Et annuatim pignora gignite,
Solo, poloq̄ profutura
Atq̄ Deo, atq̄ homini probata.

Nec lis, nec ulla vis thaluminum secet,
Nec algor ima pectoris enecet:
Nec dissipet fidem jugalem,
Aut noceat mala lingua tædis.

Sic dulcitate vos animabitis,
Sic letiori mente videbitis
Ovantium pacem penatum,
Continuam seriem nepotum.

Gratulab. amico animo

Joannes Cruger March.

N Avita, ventorum qui carbasa fluxa procellis
Credit, ceu varios suevit perferre labores,
Donec in optatam tandem ducatur arenam:

CHRISTOPHORE haud aliter multos, STÜBNERE, do-
Haectenus es animo moderato ferre coactus: (lores
Plurima dum vidui es perpeffus tædia lecti.

Præ reliquis igitur tibi MARTHA SECUNDA puellis
Jure placet; casto socialis fœdere lecti
Hanc tibi conjungis: quia virgo pia atq̄ pudica est.

B 3

Hac

*Hæc sit præteriti præsens medicina doloris:
Hac tandem fruere: hæc turbat & gaudia menti
Deliciasq; thori mirâ dulcedine reddat.*

*Ergò cum reliquis addo mea vota, profecta
Imis visceribus: sit t'eda secunda secunda:
Sit novus iste thorus fœlix, sit dulcis & idem.
Faxit Celsipotens casti unicus auctor amoris,
Longævo ut Sponsus cum Sponsâ tempore vivat.
Vivite concordēs. Deus Unus & Unicus unum
Efficiat vestrum sit pectus, & una voluntas.*

Ita sperat, ita optat

Franciscus Schepsius.

S Herr Stübner nimpt ein Tuncckeln.
Was muß ihm kommen sein in Sinn/
Daß Er was Tuncckel lieben thut/
Vnd sich nicht besser helt in Hut/
Weiß Er nicht/ daß in Tuncckler Zeit/
Man offte des Weges fehle weit/
Als mir geschach vor manchem Jahr/
In frembder Stell/ sag ich fürwahr:
Vnd auch newlich im Böhmerlandt/
Des Nachts Ich wandern thet zuhandt/
Kam vnd auff ein Gebierge hoch/
Darob ich mich entsetze noch/
Ließ auff demselbn zwey ganzer Stund/
Erst zubedencken Ich anfang/
Wie schwer zu wandern im Tuncckeln sey/
Macht mich derhalben also frey/
Wiedrumb in nechsten Marck hinein/
Da wartet ich des Tages Schein/

Vnd

Vnd als dann gantz schleunig mein Sach
Aufrichten thet ohn Vngemach:
Solches Herr Stübner gar nicht acht/
Denn Er nach Tuncclin hat getracht/
Aus rechter Lieb/vnd weiß gewiß/
Es wird ihm bringen kein Verdriß/
Weil kein Namen nicht schaden kan/
Wie leicht versteht ein Weyser Mann/

Quòd nominum efficacia

Sit nulla, Et potentia.

Mancher heist Reich/ist aber Arm/
Vnd ghabt sich wol/das Gott erbarm/
Mancher Frölich / welcher viel mehr
Möcht Trawrig heissen / vnd Nichts mehr
Mancher Weiß/der doch wol ist
Im Herzen Schwartz/vnd falscher List.

Also heist manche Tuncclin/
Welche doch hat ein Liechten Sinn:
Züchtig/From vnd Gottsfürchtig ist/
Ohn alln Betrüg/vnd falsche List.

Ein solche nun Herr Stübner hat
Ihm außerköhren: Helffe Gott /
Daß er mit seiner Tuncclin fein/
Mög kriegen zarte Zweygelein /
Welchs Ich dem Herrn Breutgam jezund
Thu wünschen aus meins Herzen grund/
Vnd seiner vielgeliebten Braut /
Die Ihm in Ehren ist vertraut.

Philibertus Castrucius.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Oberlausitzische Bibl. Görlitz

1006923 3

SLUB

Wir führen Wissen.

<http://digital.slub-dresden.de/id448923467/20>

GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK